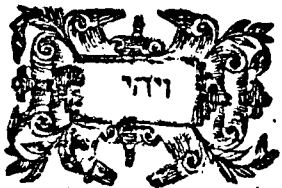

הסתכל בכל האותיות כשתכתב כמלואם לא תמצא שום אות
 שיפלה למספר חנונו כמולו. וכן א"ר יוחנן בל חקום
 טעמה מונה גדולתו של הק"ה עם אותה מונה פחותותו
 כו' מן העתיקים שכל סולו לרובם פקודות בית שמו"ר ל'
 טכאוביה שמו"ר טעם היותו רחוק בערכות נכוס מהם
 אשכ"ן כן יש שמו"ר האותיות הקטני' כמספר ופקודות רל'
 בעלת שתי אותיות דייקנו. הנושט כנ"ר חף האותיות וכל זק.
 חופת על פקודותיו ית'. ולפי זה היותו ששם הגדול הוזה
 מוכתו וטעמו לתקוטים שח"כ"ה וזכרם ומשנית בהם
 שלא יהיה מתחון כל האתערער לומר שלגדול רוחותיו ית'
 שוכה את האורץ ולא כמדת הקב"ה מדת כ"ו כמדת כ"ז
 שחינו משנית וזכר את מי שהיה למטה ממנו פקודותיו על
 שני הנקות אלו כאשר פקוד זה על הנחה ראשונה שיבטם
 בה אשר טעם הגבר אשר שם ט מכטמו ט אותה שם
 פגדולוקסותו הוא מכטמו טהפ"ת מתמכר לשל"ם לך.
 לא כאשר בא כ"ה דהיינו מהות השם הוא מכטמו ועל זה
 אשר ברך הגבר אשר יבטח בה ומה יהיה בטוח עליו.
 אשר ויהיה ט מכטמו מהות השם הוא מכטמו. ועל

מסמל ליום ולפניה. וזללחמו יוסף חטא כוז
 תלה בטמוכו כפר המסקים ואחר מבי פטיש לשון זכרה
 כי אם זכרתי ונו' והזכרתי ונו' וכנגדם נעמם ככפל
 השכחה ולא זכר המסקים את יוסף ויפכחו. ועל נד
 שרמו כוכל לומר כי כמות שאמר יוסף אל זכרתי וקול לשון
 עבאי אילו אמר אל זכרתי זה תקוה וכלת לא אברה
 תקוה כמחא שפטי תיבות אילו כוללים שיקר העון. על
 כן כנגדם יא' בת קול ואמר תשכח כי תשכח עולה למספר
 אס וזכרתי ועל כן יתן הדיון שיהיה אסור עוד שתי פטיש
 פי ימות השנה ש"ה ימים שני פטיש אס' עולה תש"ל
 כמספר תשכח ועל כן הדיון כותן שיהיה אסור עוד שפטיש
 ימים כי ארץ שפטיש ימים מורה שהיו שנים שלמים מיום
 להם כדל למלות חסבר תשכח ועוד שתי ימים הנוספים מיום
 פקודות שני תיבות אילו שאמר והזכרתי ויהי ויתר
 מחור ממה שאמרתי שפטיש אילו כנגד שני תיבות
 אילו וקס' להם דווקא שנים ולא חדשים או ימים ולסמתינו
 היות כמות שני ימים כנגדם ויתבאר זה עוד במקום פקודת
 חקן טהא' :

מקן שנחיים ימים

שכחה ש"ה דרום לכרך ושכחת את' - אמר ולא ככה אל
 רבדים כי רכב הוא לשון רום לב ונסוה רוח כי אין לפכות
 פני מכטמו אל כ"ו כי רכבו ונסות רוחו אינו פקודה אל
 שבוטם אלו כע"ה ולא זכר שר המסקים את יוסף חמד
 שפעה שר המסקים וסוסם על כנו וכפעה שר וסוסם על כן
 לא זכר את יוסף כי היה שבוטם כזוה ושכל האשמים על כן
 קהל למזרים רבדים - ומה שנגזר על יוסף להיות אסור
 שתי שנים לפי שחטאו זה פוה בטול כמ' שרור הגבר אשר
 יבטוח באלים ושם כשר ורוע ומן היסור לבו לברכך נגזר
 שנה אחת כנגד הכטמון באלים כי זמן השפחה שנה כמות
 פמשכת חלב אחר אנה. ועוד שנה אחת
 כנגד ומן היסור לבו. ויתכן לכרם עוד פסוק ויהיה ה'
 מכטמו לפי שבתה המדרגות עם כמות הכטמון וזכרם רכינו
 בבחי כפרה זו ומדרגה אחרונה היא הכטוח כה' בלא
 מכה שלא ימסוה לומר הק"ה יעשה לי דבר זה על ידי מכה
 זו לבי שאין האדם יודע אינו סכה לטובתו כי אולי ימסוה
 אלם שדבר זה סכה למחילת מבוקסו ויכול להיות שהוא
 שפך מן הכאמר ומה על כן כאשר בטוח עליו וכו' יעשה ר'ל'
 הק"ה יעשה וימסוה אחר אלו טוב בעיני השל"ת ארת
 מבחר כהם ואילו כאשר בכל מקום בטוח בה' כייתו אומר
 שיתלם הכטמון כאילו סכה על כן כאשר ויהיה מכטמו
 ר'ל' השם בגימטריא מכטמו בולת טכה. ומה המין היא
 בטוחו על יוסף שכלי פקח כחם כה' ואלת שלתה הסכה
 בשר המסקים על כן הראו למן השמים שאין זה סבת
 גאולתו מה שפסח הוא כי אס שנתה ט' היא תקום :

לפי שלא מרס במקרה מתי התחילו שתי פנים אלו על כן
 ארזל שתי פנים אלו חוקק להיות אסור בבית הסהר
 יחר מן הכנור עליו מפי שלתה בטמוכו כפר המסקים פכ'
 אמר הגבר אשר ס' מכטמו ולא מכה אל רבדים אילו
 התנדים שטרדו רכב. ויש להקשות מהו זה שאמר אשר
 ס' מכטמו הוה ל' למימד אשר ס' מכטמו.
 כמ' ברך הגבר אשר יבטח בה ויהי ס' מכטמו ומלמד
 שכל מכטמוהו על ערך לשון גם כן תקוה כה' ויהיה ה'
 מכטמו ועוד קשה לשם קהל למזרים רבדים ולא קהלם
 כהם התכרסם. והקדוב אלו לומר כזה שכנוהם שפגום
 שאדם טיה לו חיו מעלה בתר שאת על מחיר חיו זכר
 את חכריו הקטן מערכו וכל יא את שמו על שפתינו חמד
 רום לכבו. וזו היא טעמת העילוםים על השאל' לומר
 פגדול רוחותיו ית' ומה שמוטם במסל'ם בכל מה שמתת
 גלגל הירח. ולכל דעשה כפסחה זו כאשר אל תרבו
 תכרבו נכוח נכוח יא' עתה מפיכם כי אל דעות ה' ולו
 תבטבו עליונות. ר'ל' אל תכרבו ממנ' שפכ"ס בגוה שכל
 כל נכוחים אין לו ידעה ככרתי מעמינו כי אל דעות ה'
 שים לו ידיעה ככולם ולו תכנוהם פל בליות המשנה חים
 כדי להיות דבר זה שיק' כה' שוכן ארץ וסכל רוח כרף
 הק"כ כהיו פגדול'ת ארבע אותיות שחמסר ומשם יתיר
 שכל האותיות שכל'ת פ"ח איתא כשתהיטק אד' ש' א' וז' ה' א'

ודגה עובר על היאור
 וברעה אשר על שפת
 היאור. כמלומה
 ראה שבע פרות אחרות עלות לחריהן מן היאור וברעה לא
 שוכר מן היאור כמלומה כאשר ותשמודה אלל פסרות
 וברעה לא שוכר וזכר וזכר הפסח לא הזכיר וזכר כ"ה
 וכן יוסף שלא היה בראין רעות כי אס כפסח ששמדת
 אלל כטובות אלו ככלל פגדול'ת לא חיו בראין רעות
 כל כך לפי שלא היו רעות כי אס בערך הטובות שכל לא
 הזכיר ברעה זה כדי שיכין ששורעות מנר פגדול'ת
 למקן